

[Jens Thomsen.]

Grundlag for et Samarbejde mellem Arbejder og Bonde, og jeg vil haabe, at der bag Statsministerens Udtalelser ligger en alvorlig Vilje til at gennemføre dette Samarbejde, og jeg vil derfor gerne rette et bestemt Spørgsmaal til Statsministeren: Vil Statsministeren gennemføre dette Samarbejde paa den Maade, at der tilvejebringes saadanne Priser paa de almindelige Landbrugsprodukter, at en almindelig dygtig Landmand kan opnaa samme Arbejds løn ved at udføre Arbejde i egen Bedrift, som tilsvarende Arbejde betales med i andre Erhverv? Hvis Bonden og Arbejderne er enige om dette Hovedprincip, at hver af Parterne skal have lige Arbejds løn for lige Arbejde, finder de nok det Samarbejde, der skal afskaffe Kapitalmagts og Monopolssystemets Brandskatning af Forbrugerne.

Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, udtalte i Finanslovtalen, at det er Landbruget, der er Patienten. Jeg vil i Anledning af disse Udtalelser gerne rette et Spørgsmaal til den ærede Ordfører: Mener den ærede Ordfører Hr. Hartvig Frisch, at Landbrugets Sygdom er saa alvorlig, at Landbruget bør nedlægge Arbejdet for at faa Kræfter til at overvinde Sygdommen? Det er jo den almindelige Fremgangsmaade for Patienter, og der er adskillige Landmænd, der har den Opfattelse, at dette er Vejen, og det vilde være rart at faa konstateret, om det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch staar paa Linie med dem. Men hvis dette er Tilfældet, hvorfra skal saa den raske Mand, han med den store Appetit, han med den store Gage og Tantième, faa Føden? Han vil jo snart dø af Sult.

Det ærede Medlem afslørede gennem sine Udtalelser en dundrende Uvidenhed om Livets elementære Grundsatninger, naar han vurderer Erhvervenes Sundhed efter deres Indtjeningsmuligheder i Stedet for efter deres Arbejdsindsats. Nej, det er ikke Landbruget, der er Patienten; det kan præstere et Arbejde, der kan optage Konkurrencen med Landbruget i andre Lande, men det kan ikke modstaa den Mishandling, der paaføres det her i Landet. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch talte om Patientens Læge; mon det ikke skyldes en Begrebsforvirring? Naar han taler om Læge, forveksler han Lægen med Røveren. Jeg vil anbefale det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch at søge Oplysning hos Handelsministeren om, hvem der er Patienten her i Samfundet; Handelsministeren udtalte ved Festmiddagen ved Købestævnets Aab-

ning i Fredericia: Husk paa, at Valutakontoret blev til i en økonomisk trang Tid, da Erhvervene ikke kunde klare sig uden Støtte. Handelsministerens Udtalelse var rettet til de Erhverv, der har økonomisk Fordel af Valutakontoret, men som til Trods derfor klager over Valutakontorets Virksomhed. Man forstaaer Handelsministerens Utilfredshed med Virksomhedernes Utaknemmelighed, men jeg paaskønner Handelsministerens Forstaaelse af det vigtige Spørgsmaal, som Valutaspørgsmaalet er, og jeg haaber, at denne Forstaaelse vil bevirke, at Ministeren øver en Indsats for at skaffe Landbruget lige Arbejds vilkaar med de andre Erhverv. Handelsministeren viser gennem denne Udtalelse, at Patienten er de Erhverv, der ikke kan klare sig uden Valutakontorets Beskyttelse. Patienten er de Erhverv, der nu gennem Valutakontorets Beskyttelse producerer Millionærer. Det er de nybakte Millionærer, der er Patienten; og det er Regeringspartierne, som er Patientens Skytsengel i Strid med Arbejdernes Interesser.

Det er altsaa ikke Landbruget, der er Patienten. Det er den danske Jord, der giver Føden til hele Befolkningen, og det er Landbrugseksporten, der hjemfører Hovedparten af de fremmede Raastoffer, som er en Livsbetingelse for at opnaa Arbejds løn i de andre Erhverv. De Overpriser, danske Landbrugsprodukter opnaar i Udlandet, viser jo, at Landbruget udfører et Arbejde, der er en Løn værd. Men den Statshandel, der sælger danske Varer til Udlandet, er ikke denne Opgave voksen, og det er urimeligt, at den dygtige handelskyndige Stab af Mænd ikke tages i Brug ved betydelige Handelsaftaler. I sin Tid fik jeg fra sagkyndig Side Meddelelse om, at andre Lande solgte Kreaturer til Tyskland til en Pris, der laa 50 pCt. over den Pris, Danmark solgte til, og fra denne Talerstol rettede jeg sidste Vinter det Spørgsmaal til Udenrigsministeren, om en saadan Meddelelse kunde være rigtig. Jeg fik som altid et høfligt og elskværdigt Svar af Ministeren, men det gik ud paa, at Ministeren intet Kendskab havde til den Pris, andre Lande fik for deres Kreaturer i Tyskland. Jeg tillader mig derfor at rette følgende Spørgsmaal til Udenrigsministeren: Har den højtærede Udenrigsminister senere undersøgt dette Forhold? Eftersom Staten har taget Salget af Landbrugsprodukter i sin Haand, maa vi have Krav paa Oplysninger, der kan give Vished for, at Salget foregaar efter forretningsmæssige Principper. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller spurgte i sin Finanslovtale Udenrigsmini-